HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כח א מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה ה טוש"ע יו"ד סי' שלג:

כו ב מיי' שם הלכה יג והלכה ח:

כז ג מיי' שם הל' יח:

כח ד ה מיי' שם הל"ו:

כט ו טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף יב:

ל ז מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה יח ועי' כ"מ:

לא ח מיי' שם פ"ח הלכה ה:

לב ט מיי' שם הל"ב:

תוספות ישנים

במורם מן הקדשים לא מצינו שיהא מחלל תלמיד כותב בקדשים ומכיר בתרומת הקדשים משמע במורם מן הקדשים ואין לומר להיינו דוקא בעודה לפיו זר לא מחלל דסכי כתיב בקדשים ואם כהן כי תהיה לפיו זר וגו' אבל כי גרסה לו מת מחלל דהא כתיב מלאכל בקדשים ואפילו בעודה לפיו זר לא מחלל דהא כתיב בקדשים ואם כהן כי תהיה לפיו זר וגו' אבל כי גרסה לו מת מחלל דהא מלאכל בקדשים משמע דאפילו בעודה לפיו זר מחלל ואפילו הכי קתני במורם מן הקדשים לא מחלל אלא ודאי כי גרסה לו מת מחלל ומיהו קשה דאמר בפ' בתרא דנזיר (דף נב.) דכתיב בקדשים לא יחלל כי אני ה' מקדשו ואמר רבי יוחנן מלמד שהקב"ה מקפיד על קדושתן של קדשים אפילו על חלולן ואמאי הא במורם מן הקדשים לא מחלל ומיהו יש לומר דהתם מיירי בקדשים שנתקדשו לגבוה ואח"כ נפדו דאי לא נפדו אמאי מקפיד הקב"ה על חלולן הא אפילו לא נתקדשו לגבוה אסורין משום נזיר כדאמר בפ' בתרא דנזיר (דף נב.) גבי בהמה שנתקדשה לבדק הבית ונפדית דאסורה משום נזיר ואפילו לא נתקדשה לגבוה אסורה